

МІЖКУЛЬТУРНА ІНТЕГРАЦІЯ МЕНШИН ЧЕРЕЗ МЕДІАОСВІТУ: ДОСВІД ШВЕЙЦАРІЇ

Постановка проблеми. Склад європейських суспільств швидко змінюється, оскільки світова міграція призводить до якісних змін в мультикультурних суспільствах. Хоча міграція не є новим явищем, однак розвиток подій на політичній мапі світу активізував міграційні процеси до розвинених європейських країн в останні десятиліття. Ще з моменту закінчення Другої світової війни, багато робітників в пошуках роботи і біженців з зон військових дій емігрували до Європи.

Незважаючи на очевидну присутність іммігрантів з етнічних меншини в багатьох європейських країнах, важливість засобів масової інформації для їх соціального, культурного і політичного життя, не було пріоритетом, і, лише в рідкісних випадках дослідження минулих років були присвячені питанням інтеграції меншин у межах ЗМІ. З цієї причини, вбачаємо дослідження ролі сучасних медіа у навчанні вихідців із етнічних меншин важливим для освітньої галузі в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти медіа в освітньому просторі в своїх роботах розглядали такі вітчизняні науковці як В. Маковій, М. Шваб, І. Малик та ін. Серед зарубіжних дослідників медіа та їх впливу на етнічні меншини слід виокремити таких науковців як Е. Гарт, К. Ланкшир, М. Нобель, К. Люк, Х. Пьоткер, Р. Гейслер, Н. Гуріген та ін.

Мета статті - проаналізувати способи, за допомогою яких медіа сприяють міжкультурній інтеграції меншин у сучасному світовому просторі, виявити тенденції та перспективи розвитку медіаосвіти у Швейцарії.

Виклад основного матеріалу. Досвід європейських країн у розповсюдженні медіаосвіти як засобу, що сприяє міжкультурній інтеграції меншин до суспільства, досить значний. Проте, незважаючи на переваги міжкультурної інтеграції за допомогою медіа, фактично, навіть у таких мультикультурних європейських

країнах як Швейцарія, сьогодні у ЗМІ приділяється мало уваги етнічним меншинам.

Навчальна стратегія Швейцарії розвивалася під впливом французької та німецької медіапедагогіки. Швейцарія – федеративна держава, де кожен з 26-ти кантонів має свій власний навчальний план. Викладачі інтерпретували навчальний план індивідуально (тобто від нульової медіаосвітньої складової до просунутих курсів, спираються на передові досягнення медіапедагогів). У 60-х роках ХХ століття в Швейцарії отримав досить широке поширення медіаосвітній підхід розвитку критичного мислення, інтегрований в дисципліни з мистецтва і рідної мови. В деяких гімназіях медіакультури викладалася навіть яксамостійний предмет. Із залученням відео до навчальної діяльності у 80-х роках ХХ століття у швейцарських школах став більш поширеним так званий практичний підхід в медіаосвіті, коли основна увага приділялася створенню учнями своїх власних аудіовізуальних медіатекстів [4].

Сучасну ситуацію у галузі медіа Швейцарію висвітлюють науковці С. Зігнер, М. Паппіз та А. Піга та у своєму дослідженні стверджують, що сьогодні, у ХХІ ст., ЗМІ не відображають традиції Швейцарії як полікультурної і багатомовної країни. Швидше за все, меншини в значній мірі ігноруються державними і комерційними каналами, тільки співтовариство радіостанцій пропонує платформу для розвитку національної самосвідомості меншин. Внесок ЗМІ в інтеграції мігрантів досить малий. Відсутність охоплення осіб з міграційним фоном в мейнстрім ЗМІ ускладнює обмін і взаємне сприйняття меншин і більшості.

Автори статті пропонують варіанти для сприяння інтеграції іммігрантів через засоби масової інформації, а саме:

- Службам громадського мовлення необхідно внести зміни в замовлення, які повинні містити зобов'язання обслуговувати потреби меншин.
- Мігранти та їх нащадки повинні бути представлені в новинах і програмах. До того ж, слід розглянути проблему активізації програм, спрямованих конкретно на людей з міграційного середовища.
- Мовні меншини серед корінного населення можуть бути представлені у внутрішніх представництвах ЗМІ різних регіонів.

- Журналістська освіта має охоплювати міжкультурні аспекти. Крім того, медіа-компанії повинні заохочувати представників етнічних до навчання журналістській справі [3, с. 435].

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. З вищезазначеного можна зробити висновки про те, що сьогодні проблема якості медіаосвітнього процесу в Британії є наріжною. Виявлено, що у таких провідних європейських країнах як Швейцарія та Великобританія, де медіаосвіта почала розвиватися ще у 60-х рр. ХХ ст., у навчанні студентів було впроваджено медіаосвітній підхід критичного мислення й практичний підхід. Проте, незважаючи, на переваги медіаосвіти у навчанні етнічних меншин, більшість викладачів слідує дискримінаційній парадигмі. У перспективах розвитку медіаосвіти у провідних європейських країнах є сприяння інтеграції іммігрантів через засоби масової інформації та охоплення медіаосвітою всіх меншин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Hart, A. & Suss, D.(Editors) Media Education in 12 European Countries a Comparative Study of Teaching Media in Mother Tongue Education in Secondary Schools; Swiss Federal Institute of Technology, 2002. Retrieved 5.01.2017 from : <http://e-collection.ethbib.ethz.ch/show?type=bericht&nr=246>
2. Luke, C. (1997). Media literacy and cultural studies. In S. Muspratt, A. Luke, & P. Freebody (Eds.) Constructing critical literacies: Teaching and learning textual practice . Cresskill, NJ: Hampton Press. - (pp. 19-49).
3. Signer, S., Puppies, P., Piga, A. (2011) Minorities, integration and the media: Media regulation and media performance in multicultural and multilingual Switzerland: the International Communication Gazette 73(5): . 419–439
4. Suss, D., Bernhard, E. and Schlienger, A. (2002). Media Education in Switzerland – Determining its Position. In: Hart, A. / Suss, D. (Eds.) Media Education in European Countries. Zurich: Swiss Federal Institute of Technology. Retrieved 5.01.2017 from : <http://e-collection.ethbib.ethz.ch/show?type=bericht&nr=246>